

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 februarie 2010, ora 19³⁰

Ewald Frank

Vă spun fiecăruia „Bine ați venit!” în Numele scump al Domnului nostru. În mod deosebit spunem un „Bun venit!” celor care sunt azi pentru prima oară în mijlocul nostru. Domnul să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți. Eu mă gândesc în mod deosebit la fratele nostru din Belarus. Dumnezeu să-l binecuvânteze! Să se ridice în picioare ca să-l vadă și adunarea. Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit în mijlocul nostru! Sunt aici frați din România, din Europa, din Africa; am putea spune că sunt aici frați din jumătate de lume. Domnul să-i binecuvânteze pe toți în așa fel ca El să-Și atingă ținta cu ei. Nimeni să nu plece întristat de aici, ci toți să aibă încredere în Domnul, că El va face totul bine. Cine își pune încrederea într-un predicator ar putea fi întristat, dar cine-și pune încrederea în Domnul nu va fi întristat niciodată, după cum este scris.

Să fie binecuvântați și cei care ascultă azi prin Internet. Noi am primit multe telefoane. Doresc să enumăr țările, de unde am primit saluturi. [sunt enumerate țări, și sunt transmise salutări]

Acestea sunt zilele în care noi trăim niște ceasuri de pregătire, suntem adunați aici ca în timpul auzirii Cuvântului să primim îndrumare și învățătură din partea lui Dumnezeu, să primim orientarea din Scriptură.

Întotdeauna avem o singură țintă: să fim apropiați mai mult de Domnul, astfel încât El să-și atingă ținta Lui cu noi și noi să ne atingem ținta noastră cu El, prin harul Său. Vă transmit și saluturi din ultima călătorie misionară, în special din Phnom Penh, Cambogia. Noi cu toții știm ce s-a întâmplat în Cambogia, unde Pol Pot a ucis un milion și jumătate de oameni; la fel a făcut și Stalin sau Hitler. Eu am fost odată acolo și, tuturor turiștilor, le sunt arătate locurile unde s-au întâmplat acele atrocități. Totuși, Dumnezeu își are poporul Său și acolo. Ni s-a permis să vorbim în trei biserici. Fratele nostru Lunkra din Nepal a luat adresele de acolo; în acest mod noi putem continua să-i ajutăm pe frații și surorile noastre cu informații și predici.

Dar ce mă mișcă este faptul că, în aceste călătorii, după atâția ani în care Dumnezeu a vorbit în timpul nostru, în mod deosebit prin slujba fratelui Branham, mai ales după al doilea război mondial, Dumnezeu a făcut niște lucruri mari. Eu spun acest lucru cu un scop anume: indiferent în ce țară mergem, ceea ce a făcut Dumnezeu prin fratele Branham au aflat toți, dar după aceea niciunul dintre evangheliștii care au fost în acele țări n-au dat mai departe ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în continuare, prin harul Său. De aceea, noi suntem mulțumitori pentru prioritatea deosebită, pentru că n-am trecut pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce a făcut El astăzi, ci Cuvântul Domnului și-a împlinit în noi și cu noi scopul pentru care a fost trimis de Dumnezeu astăzi.

Haideți să mai spunem încă o dată și să mergem înapoi până în 1933, când Domnul, în acea lumină supranaturală, din acel nor s-a coborât și S-a arătat într-un mod vizibil înaintea a peste 4000 de oameni și a dat porunca: *„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot astfel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge ce-a dea doua venire a Lui”*. Toți carismaticii trec pe lângă acest lucru. Ei își au programele proprii. Noi suntem mulțumitori fiindcă n-am rămas în programul nostru propriu, nici în voia noastră proprie, ci am recunoscut planul lui Dumnezeu din timpul nostru și avem parte de el.

A doua etapă a călătoriei misionare fost în Laos, capitala Vietnamului; numele capitalei este mai greu de exprimat. Domnul a dăruit și acolo mult har și noi ne-am putut aduna cu 15 predicatori ca să împărtășim Cuvântul cu ei, și să le spunem care este lucrul principal din timpul nostru: Domnul are un plan de mântuire și El îl duce la îndeplinire.

Mai reamintesc ceva foarte scurt: în ultima transmisie s-au întâmpnat niște lucruri mari, chiar în Edmonton. Când noi am făcut chemarea la rugăciune, fiica fratelui și sorei noastre Elis s-a apropiat de monitorul calculatorului respectiv, s-a pus în genunchi și acolo și-a dedicat viața Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu se adresează tuturor oamenilor, de pretutindeni. Fratele m-a rugat ca să salut toată adunarea. Noi suntem mulțumitori pentru tot ceea ce face Dumnezeu.

Eu sper ca în acest sfârșit de săptămână, frații noștri din Franța care cred în „harul liber” - dacă au venit și ei - atunci să știe că așa ceva nu există. Nu există un „har liber”, unde fiecare poate să facă ce vrea, când vrea și cum vrea, ci harul ne este dăruit ca să trăim conform Cuvântului lui Dumnezeu. Eu cred că acești frați au înțeles acum, totul corect.

Eu am avut o umbrelă, era cam folosită, o am de 30 de ani și în urmă cu o lună cineva mi-a furat-o. Dacă a luat-o cineva care are nevoie de ea, poate s-o țină. Dar dacă este unul din aceia care cred în „harul liber”, atunci să mi-o aducă înapoi.

Doresc să vorbesc un pic despre lucrurile care se întâmplă în timpul nostru. Frați și surori, timpul este foarte avansat, nu mai sunt doar trei secunde înaintea miezului nopții, ci noi ne-am apropiat de sfârșitul timpului de har.

Doresc să vă spun foarte pe scurt că în știrile din Israel este un titlu: „Vaticanul pretinde camera de sus”. Noi știm că unul din punctele culminante este Muntele Sion cu această cameră de sus. Aici este scris că Israelul nu dorește să cedeze bisericii catolice acest loc istoric aflat pe Muntele Sionului. Dar biserica catolică face presiune ca să primească această cameră. Și ce se va întâmpla atunci? Ceea ce citim mai departe, este foarte trist, dar biserica catolică cere ca ea singură să aibă decizia asupra acestei clădiri istorice, unde este camera de sus. Și o cere cu forța de la statul Israel.

Pe muntele unde este locul Templului acolo au ceva de spus musulmanii și acum pe Muntele Sion, biserica catolică vrea să aibă ceva de spus. Se pune întrebarea dacă vom mai avea și noi posibilitatea să intrăm acolo și să cântăm pentru Domnul... Nu știm! Noi vedem cum timpul înaintează.

Am primit și un e-mail despre Berlusconi care a spus că Israelul aparține Europei unite. În anul 63 î.H. a început Împărăția Romană și din anul 31, Israelul a aparținut acestei împărății, iar Pavel a fost și el un cetățean roman. Eu mi-am notat acest lucru, voi puteți ca să citiți în Faptele Apostolilor 22.25. Acolo el spune că au fost cetățeni romani, iar în v. 29 și în Fapte 16 de la v. 35 la 40, scrie că Pavel și Sila au fost cetățeni romani.

Ce a spus fratele Branham despre aceasta? Când Germania va fi reunificată atunci împărăția romană va avea aceeași suprafață, pe care a avut-o în zilele lui Hristos. Și acesta este un pas ca să se împlinească profetia biblică în timpul nostru. În declarația lui Berlusconi este scris: *„Benjamin Netanyahu a fost de acord ca Israelul să aibă niște legături mai profunde cu Vaticanul”*. În orice caz, acum se întâmplă ultimele lucruri. Fratele Branham a spus că acest legământ pe care îl face Vaticanul cu Israelul va avea loc după răpire, dar aproape în aceeași perioadă cu ea. Dacă tratativele sunt atât de avansate și într-adevăr, s-au apropiat de stadiul final, atunci cât de aproape este răpirea?

De asemenea noi am văzut vizita papei la sinagoga cea mare din Roma. Corul iudeilor a cântat psalmii cei mai frumoși, apoi a venit declarația papei. Nu doresc să intru în prea multe detalii, dar dacă Dumnezeu nu ne deschide ochii, dacă El nu ne dăruiește înțelegerea pentru Scriptură și, în mod deosebit, pentru împlinirea profeției biblice, atunci noi rămânem în întuneric. Putem fi cei mai înțelepți oameni de pe pământ, dar fără descoperire nu putem să vedem nimic, Dumnezeu trebuie să ne descopere.

Cu ani în urmă, eu deja am arătat în magazinul „Spiegel”, din mai 2004 - direct pe prima pagină era o curvă care călărea pe o fiară. Aceasta îmi amintește de Apocalipsa 17. Niște oameni care habar nu au de profeția biblică ajung la această concluzie și dau dreptate lui Dumnezeu, fie că ei o doresc sau nu.

Dacă vedem aici partea care privește Ierusalimul, atunci noi cu toții știm că, încă de acum 3300 de ani, Ierusalimul este capitala Israelului, începând de la împăratul David. Dar a venit și risipirea Israelului fiindcă ei n-au recunoscut ziua îndurării, ziua când Dumnezeu i-a vizitat, ci ei au refuzat pe Mântuitorul lor.

Punctul culminant este faptul că în lumea musulmană, ei spun că Domnul nostru a fost un palestinian; ei scriu pagini întregi despre asta. Aici e un citat, - fratele Johhan mi-a dat acest citat -dintr-un ziar: „Oare este permis ca și creștinii să se roage lui Allah?” Biserica catolică se luptă la tribunalul din Kuala Lumpur, Malaysia, ca și lor să le fie permis să folosească cuvântul „Allah”. Au ajuns la tribunal cu acest lucru!

Când eu am predicat în Indonezia, de fiecare dată când am spus „Dumnezeu”, traducătorul a spus „Allah”, până când eu i-am spus: „Eu nu doresc ca să mai aud cuvântul „Allah. Să traduci cuvântul Dumnezeu cu Elohim.” Noi avem aici două biblii din Indonezia: în prima este scris „Allah” de 6000 de ori, iar în cealaltă este scris „Elohim” tot de 6000 de ori. De atunci, din Indonezia, eu am avut această dorință pe inima mea, ca credincioșii să nu se mai roage lui Allah, zeul lunii, pe care Mahomed l-a declarat dumnezeu în anul 632, ci noi să ne rugăm lui Elohim, Dumnezeul adevărat, în afara căruia nu mai există alt Dumnezeu. A fost bine așa. Traducătorul meu a făcut parte din acea echipă care a tipărit Scriptura și el a reușit să prezinte faptul că Biblia trebuie retipărită și cuvântul „Allah” să fie scos și înlocuit cu „Elohim”.

Toată lumea este înșelată. Dacă îl văd pe papa cu crucifixul în mână, iudeii se gândesc la prigoanele prin care au trecut, când crucifixul

era ținut înaintea lor și apoi ei erau omorâți dacă nu vroiau să devină catolici. Toți iudeii știu și cunosc aceste lucruri făcute de biserica catolică. Dar dacă citim comentariile lor, ne dăm seama că doar dacă mahrama le este luată de pe ochi abia atunci pot să vadă și ei, așa cum a scris Pavel către corinteni: „*căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămâne neridicată* (peste inimile lor), *fiindcă măhrama este dată la o parte în Hristos*”. Același lucru se potrivește și nouă tuturor: doar prin descoperire ne este clarificată taina lui Dumnezeu. „Dumnezeu era în Hristos când a împăcat lumea cu El însuși”.

Noi am citit din Psalmul 136, unde în 26 de versete este scris despre îndurarea Lui. Fiecare verset se termină cu noțiunea minunată „*căci în veac ține îndurarea Lui*”. Totul este bazat pe har! Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul ne-a fost dăruit prin Domnul Isus Hristos. Noi avem marea prioritate de a primi îndurarea Lui, prin harul Său minunat, așa cum am citit și în Exod 33: „*Acum, dacă am căpătat trecere¹ înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta*”, permite-mi să cunosc planurile Tale, ca să recunosc prin acest fapt că am găsit îndurare înaintea Ta.

Am subliniat-o deseori în diferite predici, că adevăratul har este legat de planul lui Dumnezeu. Har înseamnă să primim acces la ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu astăzi.

Haideți să citim câteva versete biblice. Nici despre dumnezeire noi n-am fi știut absolut nimic. Se poate predica mult și bine, dar dacă Dumnezeu nu ne deschide înțelegerea, nu ne dă descoperirea, atunci n-o vedem și n-o înțelegem. Despre această temă a predicat și fratele Branham și în fiecare adunare evanghelistică, Dumnezeu a dăruit acest dar de vindecare și de descoperire. Indiferent unde a fost, Dumnezeu a dovedit Cuvântul vestit și totuși, fără descoperire nu poate fi ajutat absolut nimeni. Totul este bazat pe har și îndurare.

Eu mi-am notat câteva versete biblice și din Noul Testament. Și aici este vorba doar despre un singur Dumnezeu. Ioan 5.44: „*...slava care vine de la singurul Dumnezeu*”. Romani 3.30: „*Dumnezeu este unul singur*”, Galateni 3.20: „*Dumnezeu, este unul singur.*” Indiferent cum și unde se descoperă El, rămâne Unul singur. 1 Timotei 1.17: „*...singurului Dumnezeu*”, 1 Timotei 6.15: „*...singurul stăpânitor, împăratul împăraților*

și Domnul domnilor”. Întotdeauna El este Singurul, niciodată nu este vorba despre al doilea sau despre al treilea.

Acum ajungem la un punct foarte, foarte serios: prima poruncă este scoasă din funcțiune și cine cunoaște un pic istoria - noi deseori am spus-o aici - știe că dușmanii iudeilor, cei care i-au urât, au inventat trinitatea, ca să jignească poporul lui Dumnezeu și să-L jignească și pe Dumnezeu. Dintr-un Dumnezeu ei au făcut trei zei, trei persoane.

Noi, ca Biserică nou-testamentară, credem fiecare cuvânt a lui Dumnezeu. Credem că Domnul și Mântuitorul nostru a devenit om din pricina oamenilor. La El a existat ziua a opta, vârsta de 12 ani și apoi de 30 de ani, când și-a început slujba Lui. Noi știm acest lucru, dar aici este și taina cea mare: fiindcă Domnul a făcut omul în așa mod încât să cadă, El însuși a preluat răspunderea ca să-l salveze. El n-a avut o altă modalitate decât să vină într-un trup omenesc: „*Tu mi-ai pregătit un trup*”. Duhul Sfânt a umbrit-o pe Maria și în acest mod a fost pregătit trupul, trup în care Domnul însuși a venit ca să ne mântuiască, ca să ne elibereze. În trupul Său de carne El a plătit tot prețul pentru eliberarea noastră, ca să ne dăruiască împăcarea. Noi așteptăm acum transformarea trupurilor noastre la revenirea Domnului nostru.

Dacă este scris de 26 de ori „*Mulțumesc Tatălui Domnului nostru Isus Hristos*”, atunci noi o credem și vedem că aici este vorba despre arătarea Sa ca om, că El a venit în acest trup omenesc din pricina noastră. Este un har deosebit fiindcă noi am păstrat și păstrăm respectul față de fiecare cuvânt a lui Dumnezeu, că noi nu răstălmăcim niciun cuvânt, ci îl credem așa cum este scris în Scriptură.

Domnul nostru, ca Fiul omului, spune: „*Tatăl este mai mare decât Mine*”, dar când vorbește ca Domn, El spune: „*Eu și Tatăl suntem una*” și „*Cine mă vede pe Mine îl vede pe Tatăl*”. Este frumos că noi nu avem niciun fel de problemă cu niciun verset biblic. Sau cum este scris în Ps. 110: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale*” – acolo nu este nicio problemă. Mergem la 1 Corinteni 15: „*Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți*”. Când toate lucrurile Îi vor fi supuse, după ce a fost Împărat, va urma desăvârșirea, atunci și Fiul se va supune Tatălui, atunci Dumnezeu va fi totul în toți, cum a fost în veșnicie, atunci noi, ca fii și fiice desăvârșite, suntem în prezența lui Dumnezeu în vecii vecilor. Atunci nașterea Celui

întâi născut s-a meritat. El este Cel întâi născut dintre mai mulți frați și noi suntem cei întâi născuți.

Haideți ca să mai citim câteva versete biblice și să încercăm ca să înțelegem ce înseamnă har și îndurare, ce înseamnă Evanghelia. Începem cu Romani 1 și dorim ca toți să înțeleagă ce se citește. Romani 1.5: *„prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile”*. Ce are loc astăzi? Cu ce este legată vestirea? Cu ascultarea de credință! Nu doar o credință, ci ascultarea de credință. Câți vorbesc astăzi despre credință... dar ei nu cred în faptul că trebuie să devină ascultători. În v. 16 este scris într-un mod minunat despre Evanghelia Domnului: *„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului”*. Deci, vestirea Evangheliei minunate a lui Isus Hristos trebuie să devină în noi puterea lui Dumnezeu, care să ne cuprindă în interiorul nostru și să ne înnoiască prin harul Său. Recitim acest verset: *„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede”*. Credința trebuie să vină din predică, abia după aceea este dovedită. V. 17: *„deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință”*.

După aceea putem să citim și despre necredință și despre pagubele acestei necredințe. Dacă mergem în Evrei, acolo este prezentată credința și necredința. Evrei 3 v. 12: *„Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu”*. Aceste versete nu sunt adresate unor necredincioși, ci credincioșilor: *„Luați seama dar, **fraților**”*. Dumnezeu se adresează poporului Său și dorește ca *„niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu”*. Necredința duce la despărțirea de Dumnezeu cel viu.

Mai citim o dată: *„Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu”*. Cuvântul ne este adresat nouă. Haideți să spunem așa cum este: când Dumnezeu a adus ultimul mesaj și noi am aflat despre mesaj, atunci a venit decizia: „Oare credem sau nu credem, suntem ascultători sau rămânem neascultători, permitem să fim chemați afară și corectați sau rămânem așa cum suntem, cu părerile noastre și suntem de părerea că noi avem întotdeauna dreptate”. Dumnezeu nu dorește să avem o inimă rea și

necredincioasă; o inimă care nu poate să creadă este de la cel rău, nu de la Domnul cel bun.

Acum ajungem la următorul punct: în tot Vechiul Testament, Dumnezeu a dat porunci și interdicții și acestea trebuiau să fie scrise pe frunte și pe mână. Acolo nu era scris despre inimă, căci făgăduința în Vechiul Testament a fost dată în Ieremia 31.33: „*Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu*”. Voi pune Legea Mea în interiorul vostru, nu doar pe mână și pe frunte, ci în inimile voastre astfel ca voi să puteți lucra conform Cuvântului Meu fiindcă acest cuvânt este în inima voastră.

Dumnezeu nu a putut ca scrie Cuvântul Lui în inimi necredincioase, trebuia să fie încheiat un legământ nou și să fie dată o inimă nouă, prin harul Său. După aceea puteau fi scrise Cuvintele lui Dumnezeu în această inimă nouă. Așa a rămas situația până în ziua de astăzi. Citim încă o dată v. 12: „*Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu*”.

În Evrei capitolul 4.2 citim: „*Căci și nouă ni s-a adus o veste bună că și lor, dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit*”. Un cuvânt foarte serios. Vorbirea cea mai minunată a lui Dumnezeu poate să rezolve ceva doar acolo unde se crede ceea ce spune și face Dumnezeu. Domnul nostru spune și astăzi: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*”. Încă este valabil: „*Cine crede în Mine, cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie*”.

Haideți să ne întoarcem la cuvântul lui Dumnezeu, căci credința și ascultarea formează o unitate. „*Dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.*” Un har mare ne este dat nouă dacă putem crede. Noi revenim tot timpul la această temă: credința este un dar, noi am primit harul din partea lui Dumnezeu în acest timp și nouă nu ne este rușine de Evanghelia aceasta deplină a lui Isus Hristos, ci noi o vestim întregii lumi.

În Evrei 5.9: „*Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-l ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice*”. Pentru toți cei care au primit harul Său, pentru cei care-L ascultă, care cred și unesc credința cu ascultarea.

Ajungem din nou la Marcu 16.16: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit*”. Credința și ascultarea formează o unitate, de aceea este scris în Fapte 2.41: „*Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați*”.

Frați și surori și dragi prieteni din toată lumea, și aici noi trebuie să fim atenți. Noi vedem cât de importantă este descoperirea. Domnul nostru a spus: „...*botezați-i în Numele*”. Și eu m-am gândit la acest fapt, că Dumnezeu a spus în Vechiul Testament: „*Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov*”, atunci El nu a fost „trei dumnezei”, ci a fost același Dumnezeu. Despre această temă trinitarii au tot filozofat și au spus: „*De ce a spus că El este „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov ?”*” Ar fi putut spune că este „*Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și Iacov*”. Dar El a spus că este „*Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov!*” Pentru noi este de ajuns să credem Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu avem niciun fel de probleme, dar acești filozofi au avut multe probleme, au avut probleme de la primul verset și până la ultimul verset din Scriptură problemele lor nu au încetat.

Noi putem să spunem de fiecare dată că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său, ca să credem fiecare cuvânt și să ne fie și descoperit. Atunci noi nu avem niciun fel de probleme, noi putem crede tot Cuvântul. Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă*”, dar apoi citim în 1 Corinteni 10 v. 4 că Stâncă care a călăuzit Israelul a fost chiar Hristos; „*și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos*”. Eu n-am nevoie de niciun fel de filozofie, ci eu pot crede așa cum o spune Scriptura, de mai mult nu am nevoie. N-am nevoie de niciun fel de explicație, ci să cred totul așa cum spune Scriptura.

În 1 Corinteni 6 ajungem la o temă foarte serioasă, care este legată cu credința și cu ascultarea. Frați și surori, noi așteptăm revenirea lui Isus Hristos. N-are niciun rost să vorbim doar despre aceasta, ci noi trebuie să avem înaintea noastră oglinda Cuvântului și să vedem dacă putem să avem parte de răpire sau nu. Eu doresc să o spun dinainte: dacă Dumnezeu ne arată Cuvântul Său, atunci El nu dorește să ne judece, ci El dorește ca noi să privim în oglinda Cuvântului ca să găsim har și îndurare înaintea Lui. Iar dacă mai trebuie să mai fie ceva corectat, noi dorim să o facem, căci dorim să avem parte de răpire.

În 1 Corinteni 6 nu citim primele versete, de la v. 1 la v. 8, ci direct de la v. 9 unde ne este prezentat un lucru tot mai serios: „*Nu știți că cei nedrepți* (căci nedreptatea este un păcat) *nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu?*” Acesta este un cuvânt foarte serios care ne este adresat nouă. Mai departe este scris: „*Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții*”. Într-adevăr, aceștia nu vor fi în Împărăția lui Dumnezeu. Noi trăim acum ca în Sodoma și Gomora și, după părerea lumii, tot ce este adevărat este prezentat ca fals și tot ce este pe dos este găsit corect. Se poate compara cu Sodoma și Gomora.

Trebuie doar să ne întoarcem la Geneza 19, când Lot a primit ca oaspeți pe acei doi îngeri și „*oamenii din cetate, bărbații din Sodoma, tineri și bătrâni, au înconjurat casa ... Au chemat pe Lot, și i-au zis: „Unde sunt oamenii care au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate-i afară la noi, ca să ne împreunăm cu ei*”. Ceea ce s-a întâmplat în Sodoma, în zilele noastre este prezentat precum ceva modern și, pretutindeni, la toți șefii, din toate guvernele, căsnicia este pe locul doi sau trei, iar ceea ce nu îi place lui Dumnezeu este găsit ca bun iar ceea ce-I place lui Dumnezeu este aruncat afară.

Noi, ca niște oameni credincioși spunem că pentru noi este valabil Cuvântul lui Dumnezeu, iar dacă este scris „*Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el*”, atunci desigur acesta nu a fost un bărbat, ci o femeie; și era vorba de înmulțirea oamenilor, deoarece Dumnezeu a avut un plan. Pretutindeni unde oamenii părăsesc această rânduială dumnezeiască este un haos și toată lumea se află în acest haos.

Dar cei credincioși - doresc să o spun cu inimă sinceră - cei credincioși sunt în lumea aceasta dar ei nu sunt din lumea aceasta. Așa a spus și Domnul nostru! Fie că sunt la serviciu sau oriunde ar fi, toți credincioșii adevărați trăiesc doar pentru Domnul; nu doar în adunare, ci acasă, la serviciu, pretutindeni unde sunt ei. Cine s-a orientat puțin știe cum este situația, dar Dumnezeu îi ocrotește pe ai Lui.

„*Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii², nici malahii³, nici sodomiții⁴...*”. Aceasta am

2 **PREACURVĂR** adulter, întreținere a relațiilor sexuale în afara căsătoriei

3 **MALAHIE** onanie, masturbare; vezi Geneza 38 v. 9

4 **SODOMÍE** orice relații sexuale anormale (între persoane de același sex, între oameni și animale; atracție sexuală față de copii - pedofilie); vezi Geneza 19 v.4 și 5

auzit-o de multe ori în ultimele săptămâni și am citit cât de mulți au chinuit copii și cum iezuïții, în instituțiile lor, au abuzat de copii mici. Totul este împotriva rânduiei divine. Dumnezeu a rânduit și a creat totul și adevărații credincioși sunt introduși în această rânduială și ordine a creației Lui. Așa a hotărât-o Dumnezeu! Mai departe este scris în 1 Corinteni 6 v. 10: „...nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”. Totul este scris foarte clar în Noul Testament. Noi doar trebuie să fim atenți: cine a primit harul lui Dumnezeu, acela va respecta Cuvântul lui Dumnezeu, va lua în serios Cuvântul și-l va trăi. Acolo nu va mai fi vorba doar de repetarea unor cuvinte, a unor vorbe goale, ci Cuvântul lui Dumnezeu va deveni realitate în viața noastră. După această învățătură noi trebuie să fi primit această orientare duhovnicească, fiindcă nu e vorba doar despre cei din mijlocul nostru. Care este situația în toată lumea? Citiți e-mailurile, ca să vedeți care este situația chiar și în mijlocul credincioșilor, cum oamenii nu pot să se elibereze de anumite lucruri..., dar la Dumnezeu totul este posibil; dar, prima dată, noi trebuie să recunoaștem că aceste lucruri ne despart de Dumnezeu și ne exclud din Împărăția lui Dumnezeu. Nimeni nu poate să spună că este har, har, har, și să facă ce vrea. Cine a găsit har la Dumnezeu, acela a primit har și trebuie ca să trăiască conform Cuvântului și să împlinească tot ce cere și spune Dumnezeu în Cuvântul Său.

Noi am citit aceste cuvinte și citim până la v. 11: „nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii (și acesta este un lucru pe care trebuie să-l primim în inimile noastre) nici defăimătorii⁵ nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”, la fel cum sunt hoții, lacomii și bețivii.

După aceea Pavel a scris: „Și așa erați unii din voi!” Aceasta a fost în trecut, dar acum nu mai sunt ceea ce au fost, ei au primit har, sunt eliberați conform cuvântului Domnului: „pe cine eliberează Fiul, acela este liber” de toate lucrurile. Mai departe este scris: „Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru”. Deci harul și îndurarea Lui au un rezultat în viețile noastre. Primiți-o așa cum am citit-o.

Mergem la Galateni 5 - despre aceste teme nu vorbim prea des, dar, totuși, trebuie să vedem și noi la ce să fim atenți. Galateni capitolul 5. Aici citim de la v. 18: „Dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege. Și

5 DEFĂIMĂTOR care defăimează, ponegritor, denigrator, calomniator, clevetitor, bârfitor

faptele firii pământești sunt cunoscute, și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile⁶, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele⁷, uciderile, bețiile, îmbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”. Amin!

Noi privim în oglinda Cuvântului și dăm dreptate lui Dumnezeu. El nu poate transforma cerul în iad și, în cer vor intra doar oamenii care au fost eliberați prin sângele Mielului, care au primit o inimă nouă, o viață nouă, un duh nou, care au primit și trăit împăcarea și mântuirea și în care totul a devenit nou.

Când eu am citit acest registru, m-am gândit în sinea mea că în viețile tuturor credincioșilor adevărați aceste lucruri rele nu se mai potrivesc. Prin harul lui Dumnezeu, totul s-a făcut nou. Noi nu o cântăm doar, ci am trăit-o personal. Vă rog frumos, amintiți-vă de ultima parte din v. 11: *„cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”*, în special acest grup care vorbește despre „harul liber”. Această învățătură nu o întâlnim doar în țara vecină, ci aceste lucruri false sunt întâlnite și în alte locuri. Există doar un singur har; harul care ne călăuzește la pocăință, iar Domnul ne dăruiește o viață nouă și noi o putem trăi personal.

În Efeseni capitolul 4 este scris despre aceste lucruri, și oglinda ne este pusă înainte, și vă spun din nou, că această oglindă este valabilă pentru toți cei din mijlocul nostru și pentru toată lumea. Ar fi bine dacă și noi toți ne-am privi și verifica în această oglindă. Efeseni 4 de la v. 22: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înouiți în duhul minții voastre, îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”*. Amin! Aceasta ne-a dăruit-o Domnul prin harul Său. Noi să ne dezbrăcăm de omul cel vechi și să ne îmbrăcăm cu omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu. De la v. 25 citim mai departe: *„De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul, pentru că suntem mădulare unii altora”*. Acum noi trebuie să fim atenți chiar și la lucrurile mai mărunte, dacă vom compara ce vom citi imediat cu ceea ce

6 **ZAVÍSTIE** invidie, gelozie, ură, dușmănie, intrigă, pără, discordie, gâlceavă, ceartă.

7 **PÍZMĀ** ciudă, necaz, nemulțumire, ură, dușmănie

am citit deja. V. 26: *„Mâniați-vă și nu păcătuiți. Să n-apună soarele peste mânia voastră, și să nu dați prilej diavolului. Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit... Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud”*.

Biserica nou testamentară are și ea trasată calea pe care trebuie să umble, pe drumul lui Dumnezeu, la fel cum a fost situația cu poporul din Vechiul Testament. Noi avem o hartă și niște reguli și toate sunt descrise până în cele mai mici detalii. Domnul ne-a dăruit această hartă și ne-a arătat drumul Lui, iar noi ne privim în această oglindă a Cuvântului, știind că harul înseamnă să umblăm pe căile Lui, să unim credința cu ascultarea și, în acest mod, noi să trăim în părtășie cu Dumnezeu.

Vom mai citi din Evrei 12 v. 14. Nu fiți întristați, noi ne privim în oglinda aceasta și Îl rugăm pe Domnul să facă totul bine - și-I mulțumim Lui dacă a putut, deja, să facă totul bine. Noi nu suntem aici ca să ne judecăm unul pe altul, ci suntem aici ca să vorbim Cuvântul Domnului iar acele lucruri care ne pot exclude din Împărăția lui Dumnezeu, nu mai avem voie să le mai facem, ca să putem rămâne în Împărăția Lui. Citim Evrei 12 de la v. 12: *„Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți, croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat. Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. (Acuma este vorba despre harul Lui) Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea”*. Dumnezeu s-a gândit la toate lucrurile și aceste scrisori, care ne-au fost scrise cu așa multă dragoste, ne sunt arătate și le citim ca să ne verificăm. *„Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul”*. *„Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul”*.

Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu ne-a dăruit harul Său, ca noi să putem umbla pe căile Lui, Cuvântul Lui să devină lumină pentru picioarele noastre și noi să fim pregătiți ca să umblăm pe căile Domnului și să facem voia Lui. Căci este scris că altfel nimeni nu va vedea pe Domnul.

Noi am citit textele în care ne-a fost spus ce ne desparte de Împărăția lui Dumnezeu. Aici vedem desăvârșirea acestui gând: *„Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă*

tulburare, și mulți să fie întinați de ea". Și aici noi trebuie să fim foarte atenți, frați și surori, ca să nu fie niciun fel de amărăciune, să nu fie absolut nimic care să dăuneze ci, înainte de a ne deschide gura, să ne verificăm înaintea lui Dumnezeu, să vedem dacă ceea ce spunem este pentru binecuvântare, pentru zidire sau este pentru distrugere. Noi să ne cercetăm înaintea lui Dumnezeu și să umblăm înaintea lui Dumnezeu. În acest mod putem să trăim o viață plăcută lui Dumnezeu.

Bineînțeles, o astfel de vestire nu este doar o învățătură, despre semnele timpului, despre Israel și toate catastrofele, cutremurele de pe acest pământ, cum a fost situația și în Haiti... Aceasta este o parte, dar dacă am cunoaște toate tainele și n-am avea dragostea lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui, pentru voia Lui, dacă n-am avea această dragoste în inimile noastre, atunci toată învățătura ar fi fără folos pentru noi. Învățătura este bună, avem nevoie de ea, dar noi trebuie să avem legătura noastră personală cu Dumnezeu. Mulțumim Domnului fiindcă El ne-a dăruit totul.

Încă un verset biblic prețios, deși toate versetele sunt prețioase... din Coloseni 3, unde ne este arătat ce are de gând să facă Domnul cu noi. Coloseni 3 de la v. 1 la v. 4: „*Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu*". Amin! Umblați după lucrurile de sus. V. 2: „*Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.*” Ați murit cu Hristos, ați fost înmormântați cu El și ați fost înviați împreună cu El la o viață nouă. Citim și v. 4: „*Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă*”. Dacă Hristos s-a descoperit în viețile noastre, dacă El poate să-Și trăiască viața Lui prin noi, dacă roadele Duhului sunt prezente, dacă natura Domnului și Mântuitorului nostru este în noi, se regăsește în noi, prin harul Său, noi cântăm: „*Totul e nou, sângele Mielului ne curățește și face totul nou*”, dar acum a sosit momentul când totul trebuie să se împlinească, ca Domnul să-și atingă ținta Lui cu noi.

Haideți să cuprindem, dragi frați și surori. Dumnezeu a făcut de cunoscut căile Sale lui Moise și copiilor lui Israel lucrarea Lui, El s-a arătat în lumina supranaturală din Stâlpul de Foc. El le-a iluminat Calea și El le-a dăruit harta, cu descrierea drumului. Și totuși ei au rătăcit în inimile lor, așa cum este scris: „*N-au cunoscut căile Mele! Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!*” Apoi în Evrei am mai citit: lor nu le-a ajutat, fiindcă n-au crezut mesajul vestit și n-au fost ascultători, ci au rătăcit în inimile lor.

Haideți să subliniem încă o dată: în Noul Testament totul a devenit altfel, Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost scris pe niște table de piatră, ci a fost scris în inimile noastre. Mulțumiri lui Dumnezeu care ne dăruiește puterea Lui, ca să trăim conform Cuvântului Său, ca să transpunem în fapte Cuvântul Lui, fără să ne forțăm. Totul poate să se împlinească prin harul Său, dacă ne supunem Domnului prin credință, dacă am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Acum vă rog să spuneți un „Amin” puternic. Noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. El ne-a făcut de cunoscut planul Lui, din Cuvântul Lui, toate tainele, de la Geneza 1 la Apocalipsa 22.

Haideți să o spunem: o astfel de perioadă nu a mai fost pe acest pământ, când Cuvântul, pecețile, toate tainele au fost descoperite. O astfel de perioadă încă nu a mai fost pe acest pământ și noi putem să trăim în acest timp și să ascultăm totul, să vedem totul, să trăim totul și să avem parte de tot ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Noi n-avem voie să uităm de pregătirea noastră. Noi să spunem: *„O, Doamne, fie-Ți milă de noi, fă totul nou în noi, astfel ca să fie trăit Cuvântul Tău prin noi. Să nu existe niciun punct care să ne excludă din Împărăția lui Dumnezeu. Îngăduie ca noi să facem așa cum a făcut Enoh, să umblăm cu Tine, să umblăm în Cuvântul Tău, în voia Ta, până când vom vedea împlinit tot ce am crezut”*. Nu fiți întristați, ci fiți mulțumitori pentru fiecare Cuvânt, chiar dacă ne este pus înaintea ochilor noștri ca o oglindă. Dumnezeu ne-a dăruit harul și îndurarea Lui, El a fost cu noi, ne-a condus din claritate în claritate și El va fi cu noi până vom vedea împlinit tot ce am crezut.

Toți frații și toate surorile, de pe întreg pământul, să fie întăriți prin credință și în credința lor, astfel ca toți să creadă și să fie ascultători. Cuvântul să nu fie purtat doar în gură, ci să fie în inimă și să fie trăit prin ascultare.

Lui, Dumnezeului nostru, dorim să-I mulțumim, Mielului lui Dumnezeu care Și-a vărsat sângele Lui pentru toate oile Sale. El, ca Mielul lui Dumnezeu, Și-a dat viața Lui pentru turma Sa, pentru oile pășunii Sale, și-a dat viața Lui ca noi să trăim și să avem plinătatea. Este minunat când vedem aceste tablouri biblice și știm că El este Mielul care și-a dat sângele Lui, viața Lui, astfel ca turma pășunii Lui să aibă viață din Dumnezeu.

Vă rog frumos, primiți-o prin credință și mulțumire: Dumnezeu este credincios, El a început și tot El își continuă drumul cu noi până când vom fi desăvârșiți, până când vom vedea tot ce am crezut. *„Dacă este cineva în*

Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”. Amin!

Haideți să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului. Înainte de a mulțumi Domnului, doresc să ne aplecăm capetele și să ne rugăm într-un mod liniștit înaintea lui Dumnezeu. Poate surorile noastre au și o cântare potrivită, astfel ca inimile noastre să fie deschise, să fim întăriți prin credință și apoi să ne rugăm împreună. Cine dorește să vină la Dumnezeu trebuie să creadă că Dumnezeu este și El le va răsplăti tuturor acelor care Îl caută. Haideți să facem ca Avraam, care a crezut indiferent de lucrurile vizibile în sfera pământească - el a privit spre cel Nevăzut ca și cum L-ar fi văzut deslușit. Noi astăzi nu privim la situațiile care sunt împrejurul nostru, ci privim la Mântuitorul nostru care pe crucea de pe Golgota a spus: „S-a isprăvit!” Sângele noului Legământ a curs pentru noi, putem ca să trăim tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Hristos. [surorile cântă].

Har, îndurare și ascultare de credință, acestea să lucreze la toate neamurile. E har ca să credem cum spune Scriptura, har ca să putem trăi conform voii și planului lui Dumnezeu. Astăzi noi ne vom ruga pentru toți aceia care n-au trăit încă într-un mod personal harul lui Dumnezeu, care nu au trăit o pocăință sau nașterea din nou. Prin harul Domnului să se îplinească astăzi! Noi ne aplecăm și cântăm cântarea: „Har și îndurare”.

Frați și surori dacă în timpul ascultării Cuvântului Său ne-am decis înaintea Domnului ca noi să rezistăm înaintea Lui, astfel încât să nu mai rămână niciun punct de reproș în viețile noastre, ci noi cu toții – așa cum este scris în Efeseni 5 să fim fără pete și fără zbârcituri ca să ne putem înfățișa înaintea Domnului: *„ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”* - atunci spuneți „Amin”. Amin, fără excepții.

Noi toți care suntem aici și toți din toată lumea care ascultă, de pe toate continentele, Biserica lui Isus Hristos, Mireasa Mielului se pregătește acum.

Noi am spus-o în introducere, în special cu privire la Ierusalim, că semnele timpului ne fac atenți că ne-am apropiat de sfârșitul tuturor lucrurilor. Noi dorim ca Domnul să-Și trăiască viața Lui prin noi, roadele Duhului să se descopere în viețile noastre. Noi cu toții dorim să fim umpluți cu Duh Sfânt și cu foc astfel încât viața nouă să se descopere. Biserica are nevoie de înarmarea cu puterea de sus. Prin sângele Mielului am fost răscumpărați.

Eu cred pentru voi toți, că sângele Mielului a făcut lucrarea îndurării în noi. Noi Îl urmăm pe Miel prin ascultare de credință, indiferent unde merge Mielul. Voia noastră am pus-o în voia lui Dumnezeu și din toată inima noastră putem spune: „Facă-se nu voia mea, ci voia Ta”. La fel, dorința din inimile noastre este ca Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi, în Biserica Lui, prin harul Său. Noi dorim să ne punem la dispoziția Lui și El poate să ne dăruiască peste dorințele și înțelegerea noastră.

Noi am privit în oglinda Cuvântului și putem să lăudăm harul Său, căci El a făcut totul bine și nu mai există niciun reproș, conform Cuvântului din Scriptură. Cine poate ca să-i părăsască pe cei aleși? Dumnezeu este acela care i-a îndreptățit prin Isus Hristos, Domnul nostru. N-a mai rămas niciun păcat, suntem spălați prin sângele Mielului; putem să dăm cinstea Dumnezeului nostru. În timp ce suntem cu capetele aplecate doresc să întreb: câți doresc să fie incluși în rugăciune? Ridicați mâinile noastre. Noi cu toții suntem aici.

Cineva a întrebat dacă surorile au voie să ridice mâinile.

Frați și surori, întrebările acestea care nu slujesc zidirii, lăsați-le la o parte. Pavel a vorbit despre o altă temă: ca *„femeile să tacă în adunări”*. Dar dacă este vorba despre rugăciune, despre mulțumire, atunci noi cu toții putem să ne rugăm. Și dacă este vorba despre o rugăciune deosebită, când Pavel a spus: *„Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc, și să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli”*, atunci este un lucru deosebit. Și dacă în acest loc spunem: *„Hadeți să ne ridicăm mâinile noastre la Domnul nostru”*, atunci nu este vorba ca să fie doar bărbat, doar femeie, ci atunci aici, cu toții suntem una în Isus Hristos, Domnul nostru și noi aducem rugăciunea noastră lui Dumnezeu, în Duh și în adevăr. Aceasta dorim s-o facem și să aducem doar Lui rugăciunea noastră. Noi o facem acum, prin faptul că ne rugăm împreună.

Iubit Domn, Tu, Dumnezeul veșnic credincios, eu doresc ca Tu să-Ți atingi ținta Ta în viața mea și în viețile noastre, ca în mijlocul nostru să fie o unitate minunată, toți să fie învățați de către Dumnezeu, toți să-și aibă trăirile lor personale cu Dumnezeu, Sângele Mielului și puterea Duhului cel Sfânt să lucreze astăzi.

Iubit Domn, astăzi, tot ce ne împiedică să fie luat din noi, tot ce ne împiedică ca să fim pregătiți sau să ne pregătim pentru revenirea Ta. O Doamne, înlătură din viețile noastre tot ce ne poate despărți sau scoate din Împărăția lui Dumnezeu. O Doamne, înlătură tot ce ne împiedică, Tu să ai drumul Tău. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Noi lăudăm puterea Sângelui Tău,

Cuvântului Tău, și Duhului Tău. Și noi Îți mulțumim pentru ceea ce ai făcut astăzi prin harul Tău. Salvează ce este pierdut, vindecă ce este bolnav, eliberează ce este legat, Tu să-Ți creezi un popor cu inimă curată. Laudă, cinste și rugăciune Ție, Mielul lui Dumnezeu. Aleluia, Aleluia, Aleluia. Cinstiți-L pe Domnul nostru, cinstiți-L pe Domnul nostru. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Mulțumiți Domnului, lăudați Numele Lui! Aleluia! Aleluia! Aleluia!

O Dumnezeu! Atotputernic, Tu, Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, Tu Dumnezeu lui Israel, Tu ești Dumnezeu nostru și Tatăl nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru și Mântuitorul nostru și totuși ai rămas Dumnezeu lui Israel; noi Te rugăm acum, în Numele Tău cel sfânt și scump, fie-Ți milă de poporul Tău Israel. Fie-Ți milă o Doamne, astfel încât ei să nu cadă în capcana Anticristului, ci ei să Te aștepe pe Tine, ca Tu să Te descoperi și lor. Noi ne rugăm și pentru guvernul din Israel și pentru toți aceia care decid în această țară.

Iubit Domn, Tu, Dumnezeu! veșnic credincios, permite doar ceea ce este hotărât în planul Tău de mântuire. Te rugăm și pentru noi, ca Biserică a Ta, Tu să faci totul în viețile noastre, peste cerințele și rugăciunile noastre. Tu ne-ai dăruit acest ultim mesaj, chemarea afară, pregătirea Bisericii Tale. Aceasta este porunca pentru ceasul prezent, astfel încât noi să putem trăi în conformitate cu Tine, cu Cuvântul Tău, cu voia Ta, conform planului Tău de mântuire pentru timpul nostru.

Iubit Domn, eu o spun prin convingere: Tu ne-ai descoperit Cuvântul Tău fiindcă Tu dorești ca noi să nu fim chemați doar afară, ci să fim și pregătiți astfel încât să fim fără pată și fără zbârcitură, astfel încât să ne putem înfățișa înaintea Ta. Așa va fi la revenirea Ta: spălați în sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua eliberării trupurilor noastre.

Iubit Domn, Tu ne-ai dăruit Cuvântul Tău, ne-ai încredințat mesajul Tău și ne-ai descoperit tot ce este în legătură cu timpul sfârșitului, Tu n-ai putut să faci mai mult pentru noi. Îți mulțumim fiindcă Tu, astăzi, ne-ai dat claritate și în sfera aceasta personală, ca noi să ne putem privi în oglinda Cuvântului Tău, ne-ai arătat toate detaliile din Cuvântul Tău. Îți mulțumim din nou din toată inima noastră și din tot sufletul nostru pentru ziua mântuirii, pentru timpul de har în care noi putem trăi, pentru prioritatea pe care am căpătat-o înaintea Feței Tale, ca să ne adunăm înaintea Ta. Îți mulțumim și pentru că putem asculta cuvintele Tale adevărate. Tu ne

vorbești de pe tronul Tău și ne faci viu Cuvântul Tău, ne dăruiești o armonie desăvârșită cu Tine, cu Cuvântul Tău și cu voia Ta.

Iubit Domn, Tu Dumnezeu veșnic credincios, Îți mulțumim din toată inima noastră și pentru ziua de azi, în Numele sfânt a lui Isus. Aleluia! Amin.

Haideți să cântăm cântarea „De noi fii slăvit ” [...]

Doar pentru cei care Îl urmează într-un mod ascultător, doar pentru aceștia credința devine biruință, căci astfel este scris: „*și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră*”. Și noi vom fi niște învingători. Fericit este acela care va birui totul, și noi putem face parte din rândul acestor biruitori, precum este scris în Apocalipsa 12: „*Ei l-au biruit (pe dușman), prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte*”. Și noi facem parte din rândul acestora, din rândul biruitorilor, care se vor arăta înaintea Domnului. Astăzi, noi suntem adunați aici în Numele Lui. În ziua glorioasă a revenirii Sale noi vom fi în slavă.

Dumnezeului nostru îi aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. Cântăm cântarea „Aleluia fii slăvit”.[...] Amin.

Harul Domnului să fie cu voi! Amin.